

HALK TÜİK'E İNANMIYOR!

Metropoll Araştırma Şirketinin yaptığı son ankete göre toplumun %78'i TÜİK'in açıkladığı enflasyon verilerine inanmıyor.

İlginç olanı ise, AKP seçmeninin %75'i, MHP seçmeninin ise %90'ı enflasyonun TÜİK'in açıkladığı verilerden daha yüksek olduğunu düşünmesi.

Bu önemli bir rakam; çünkü

geniş yığınlar gidişatı kendi gündelik yaşamları dışında biraz da bu tür rakamlardan takip ediyorlar. TÜİK'e inanmamak, bir yönüyle siyasi iktidara inanmamak anlamına geliyor; çünkü geniş yığınlar TÜİK üyelerinin AKP Genel Başkanı tarafından atandığını ve yakın bir süre önce birçok üyenin değiştirildiğini biliyorlar.

Geniş yığınların siyasi iktidarın

tüm algı operasyonlarına rağmen kendilerine söylenen yalanlara inanmaya başlaması, artan huzursuzluğun ve kopacak fırtınanın göstergesidir.

Kendi gündelik yaşamında "hayat pahalılığı"nın yükü altında ezilen insanlar, kendilerine rakamlarla istedikleri gibi oynayıp yalan söyleyenleri asla unutmaz ve affetmezler.

MÜÇADELE BİRLİĞİ

10 Temmuz 2020- 550 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

İŞÇİLERİN YAŞAM HAKKI

Şeytan ayrıntıda gizlidir derler. Pek öyle değil. Düpedüz ortada, tüm çıplaklığıyla sırtıyor hepimizin yüzüne.

Bir burjuva, bir patron... "dini bütün patronlar örgütü"nü il başkanı... Hani 7 işçinin parçalanmış bedenleri yerde yatar, henüz enkaz altında o cehennem yerinde kaç işçi olduğu bilinmezken, yaralı onlarca işçi hastanelere taşınırken, beyefendiye "moral yemeği" veren patron örgütü var ya, işte onun il başkanı... diyor ki "cenazeyi almadan tazminat peşine düştüler"!

Bu lafi, o korkunç patlamada yaşamını yitiren bir işçinin ailesi için söylüyor. Bu "kaza" zerre kadar sarsmamış mü'min burjuvayı. İşçilere, denetimci-

lere, iş güvenliği uzmanlarına, mühendislere, yöneticilere... önüne gelene zehir zemberek sözler, önüne gelene yayılım ateş! Ama kendisi süttten çıkmış ak kaşık. Hatta AKkaşık! Boşuna patron örgütünün Sakarya il başkanı olmamış!

Salgın döneminde "ekonomi çarkları dönmek zorunda" olan ülkenin fabrikatörlerinden biri olarak, üretimi durdurmamış: "Devletimizin, milletimizin yanında olmak için zor şartlar içerisinde üretime devam ettik"! Fedakarlığı görüyorsunuz değil mi? O tonla barutu, barut hammaddesini, ma-

kineleri, binaları kemirip yemediği, bunun yerine "fedakarlık" edip üretime yöneldiği için hepimiz minnettar olmalıyız bu burjuva efendiye!

Oğul böyle üfürüp eserken, baba ise "işçilere daha fazla malzeme üretmeleri için baskı yapılmaz. Benim bilgim ve talimatım olmadan baskı yapılması söz konusu değildir. Ben asla böyle bir talimat vermedim. ... Dene-timlerde eksiklerle ilgili para cezası kesildiğini kesinlikle hatırlamıyorum. Birkaç kez meydana gelen iş kazalarından dolayı bir iki gün iş yerinin kapatıldığı olmuştur" diyor. **2**

Avukatlar Kuğulu Park'ta

Meclis Genel Kurulu'nda görüşülen yasa tasarısına karşı Ankara'da Kuğulu Park'ta bir araya gelen baro başkanlarının eylemi devam ediyor. Baro başkanları park içinde ablukaya alınırken, avukatlar da Tunalı Hilmi Caddesi'nde eylemi sürdürüyor.

Avukatların yanına gelen Ankara Barosu Başkanı Erinç Sağkan, "Biat et-

miyoruz. Kararlıyız. Çok sayıda meslektaşım burada. Meslektaşlarımızla burada parkta buluşmak istiyoruz. 20'den fazla baro başkanıyla içerdeyiz. Buradan ayrılmayacağız" dedi.

Sağkan, parktan ayrılmayacaklarını ve sabahlayacaklarını söylemesi üzerine avukatlar da "Biz de buradan ayrılmıyoruz başkanım" diyerek kararlılıklarını dile getirdiler.

Bu sırada baro başkanlarının yanına gitmek isteyen bir avukat, polisler tarafından engellendi. Polis, avukatı gözaltına almaya çalıştı, tepkiler üzerine serbest bırakıldı.

Polis sık sık "dağılım" anonsu yaparken, avukatlar

"Savunma Susmadı, Susmayacak" sloganlarıyla karşılık veriyor.

Parkta 50 baro başkanı eylemde iken, İzmir ve İstanbul gibi illerden yola çıkan avukatların da Kuğulu Park önüne gelmesi bekleniyor.

EDİTÖR

LIBYA SAVAŞI'NDA YENİ PERDE: VATİYYE'Yİ KİM VURDU?

Hulusi Akar, Türkiye'nin Savunma Bakanı olur kendileri, yanına Yaşar Güler'i, (bilmeyenler için yazmış olalım, Genelkurmay Başkanı'dır,) alarak Libya seferine çıktığında pek keyifli görünüyordu.

Libya'ya ayak basar basmaz dünyaya meydan okudu. Libya'da "sonuna kadar kalacak"larını ilan ediyordu. Elbette "kendisi için bir şey isteyen namertti", her şey Libyalı kardeşleri -elbette müslüman olanından- içindi vs vs.. Kim tutardı Aktolgalı Beylerbeyinin torunlarını! Şöyle haykırıyordu ataları gibi:

"Bizim Libya ile 500 yıla varan birlikteliğimiz, ortak tarihimiz, kültürümüz, anlayışımız, inançlarımız var. Burada ciddi sıkıntı, haksızlık, adaletsizlik vardı. Biz de burada atalarımıza yaraşır şekilde yapmamız gereken ne varsa, uluslararası hukuk, adalet neyi gerektiriyorsa bu manada buradayız ve sonuna kadar da burada olmaya devam edeceğiz. Libyalı kardeşlerimizle beraberiz. Bundan kimsenin şüphesi olmasın."

Bütün bu laf kalabalığı içinde en önemli ifade "sonuna kadar da burada olmaya devam edeceğiz"dir. Nedir bu "sonuna kadar"? Uzayın sonsuzluğu kadar belirsiz, muğlak bir ifade. Mesela, Libya'da çıkarılacak son petrol varili, son metreküp doğalgaz olabilir mi? Neden olmasın, ömrü vefa ederse son varil çıkarılana, son metreküp doğalgaz elde edilene kadar orada kalacaklar.

Neden kalmasınlar?

Hayaller Sirte ve Cuffra gerçekler Vatiyye.

Her şey iki gün içinde olup bitti. 3 Temmuz'da G.Kurmay Başkanıyla Libya'ya uçtu. **2**

LIBYA SAVAŞI'NDA YENİ PERDE: VATİYYE'Yİ KİM VURDU?

Baş tarafı 1. sayfada

Bir gün sonra, 4 Temmuz'da bilinen açıklamaları yaptı; henüz dönüş yolundayken, 5 Temmuz gecesi, aidiyeti bilinmeyen, muhtemelen son derece gelişmiş savaş uçakları, Türk askerinin ele geçirmekle övündüğü Vatiyye Üssünü bombaladı.

Türkiye'nin oraya yerleştirdiği silah sistemleri, hava savunma sistemleri vb vb tahrip edildi. (Gerçi durumu olduğundan hafif göstermek için "zarar gördü" diye açıklıyorlar ama doğrusu imha edildi.)

Kim bombaladı, belli değil; biz de bilmiyoruz şüphesiz. Herkes bu sorunun yanıtının peşine düşmüş. Ama kimin bombaladığının ne önemi var ki! Hiçbir önemi yok. Farzedelim ki Fransa, ya da Mısır, yahut Suriye'de yaptığı gibi Rusya bombalayıp pusuya yatmış olsun, ne farkeder?

Hiçbir şey!

Bu saydıklarımızdan hangi devlet yapmış olursa olsun, Türkiye, savaş uçaklarını, gemilerini gönderip sözkonusu ülkeyi bombalatacak değil. Ne hali ne mecali var buna.

Bu, henüz bir mesajdı; "Kandıralı sen de dur" mesajıydı. Yani, bu daha başlangıçtı, böyle vuruşlar ve bir tık yukarısı savaş devam edecekti.

Türkiye "beni kim vurdu" diye dehşetle açılmış gözlerle, sersemlemiş halde sağa sola bakınıyor, bombaların nereden geldiğini anlamaya çalışıyor. Nafile! Bombalar -tokat da denebilir- bir hayalet tarafından atılmıştı. Sahi, Libya'daki düşmanlardan hangisi tokatı atmış, başa bomba yağdırmıştı?

Ama daha kötüsü ve sersemletici olanı, her an aynı bombaların kafaya düşme ihtimaliydi. Hayaletti bu, kendini belli etmemişti. Öyleyse ayınısını hatta beterini yapabileceğini düşünmemek için bir sebep yok.

Burada durup okurun hoşgörüsüne sığınarak mafyadan kısa bir anektod aktarmak istiyoruz. Adını zikretmeye değmez, biliniyor, zindandaki bir mafya başı, hasım çeteye silahlı bir saldırı düzenlettikten sonra, "seni kurşun manyağı yapacağım" diye bir mesaj göndermişti. "Kurşun manyağı" her an, nereden geleceği belli olmayan kurşunlar yeme korkusuyla yaşamaktı.

Türkiye'nin Libya'daki hatta Suriye ve G.Kürdistan'daki hali, şu

anda budur. Ama özellikle Libya'da. Neden Libya? Çünkü orada bir değil, aralarında Fransa gibi dişe dokunur bir emperyalist devletin bulunduğu, Mısır, Rusya, Suudi Arabistan ve askeri gücüyle değil ama savaşı finans gücüyle hesaba katılması gereken Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) var. Libya halkı, Osmanlı zulmünün travmasını üzerinde hala taşıyan aşiretler, yine Osmanlı işgali kabusuyla yaşayan Arap ülkeleri için cabası.

Erken öten horozun kellesi tehlikeye düşer; keserler. Birilerinin bu gerçeği Hulusi Akar'ın, ondan da önemlisi dinci faşist iktidarın başına ve hatta tekelci sermaye sınıfının kulağına fısıldaması.

Erken kazanılan bir kaç çarpışma zafer ilan etmeye yeterli olsaydı, Almanya'dan Moskova önlerine kadar giden Hitler bugün dünya fatihi olurdu. Öyle olmadı, büyük çarpışmaları kazanmasına rağmen sonunu biliyoruz. Son gülen iyi güldü; Stalin gülümseyen yüz ifadesi gözümüzün önünde.

Türkiye'nin de güvendiği müttefikleri var elbette. Covid-19'un yarattığı yıkımdan başını kaldırmayan İtalya, tarihi boyunca bir sokak çatışmasına dahi girmemiş, tek özelliği bol dolar sahipliği olan Katar ve yumurtalarını hangi sepete koyacağına henüz karar verememiş ABD.

Çavuşoğlu, her ne kadar "Sayın Cumhurbaşkanımız, Türkiye ve ABD olarak birlikte çalışmamızı önerdi. Sayın Trump da buna olumlu baktı ve bizim düzeyimizde yani dışişleri, savunma bakanları düzeyinde, istihbaratlar düzeyinde birlikte çalışma talimatı aldık. Şimdi teknik düzeyde arkadaşlarımız görüşüyor. Burada ortak hareket etmemiz, bölgenin istikrarı ve Libya'nın geleceği bakımından da önemlidir." dese de, ABD, NATO üyesi Fransa ile yine NATO üyesi Türkiye arasında tercih yapmış değil ve daha önemlisi, ABD şimdi neyle uğraşsın? İçerdeki ayaklanmalarla mı, Trump'ın akla ziyan açıklamaları ve icraatları ile mi, Çin, Rusya, İran ile mi?

Türkiye, merhemi olmayan kelden medet umuyor.

Öyleyse şu rahatlıkla ileri sürebiliriz: Vatiyye'de patlayan bombalar, yeni bir perdenin açılışını haber veren gong sesi gibidir.

İŞÇİLERİN YAŞAM HAKKI

Baş tarafı 1. sayfada

Rahatlığa bakın, "birkaç kez meydana gelen iş kazalarından dolayı bir iki gün iş yerinin kapatıldığı olmuş"muş! O kazalarda ölen işçiler var. İşçi, insan... ama ne gam! "Birkaç kaza" sadece onun için. Bir de "bir iki gün kapatılma" meselesi, o kadar!

Oysa mesela 2011'deki kazadan sonra tam 9 yıl süren yargılamada fabrika sahibine dört buçuk yıl hapis cezası çıktı. Mahkeme kayıtlarına "ihmallere zinciri" madde madde girdi. Ama sağlık raporları ile cezanın ertelenmesini sağladılar baba-oğul Coşkunlar. Babalar ve oğullar...

Oğul bu son patlamadan sonra tutuklandı. Tepki büyük olunca böyle bir adımla tepki düşürme operasyonu çekiyor devlet "bağımsız yargı" eliyle! Sonra ortalık duruluyor, yatışıyor... salınıveriyor içerdeki "kader mahkumu" patronlar. Çoğunluk ise mahkemeye bile çıkmıyor.

Düşünün, sadece Haziran ayında 188 işçi, "fitrat" gereği hayatını kaybetti! Bütün şantiyeler, tersaneler, irili

ufaklı işletmeler işçi öğüten bir çark adeta. En tepedeki böyle "fitrat" diye haykırıkça patron aleyhine bir karar çıkabilir mi? Üstelik en fazla işçi kanına girenlerin, bir "tuhaf ilişkiler ağı" ile bir şekilde en tepedekiyle kesişiyor yolu!

İşçilerin sadece emeğini sömürerek değil, kanını tüketerek semiren bir sistem var karşımızda. En vahşi haliyle kapitalizmin ta kendisi! Kendi sınıfsal niteliğini bir an olsun gizlemeyen dinci faşist iktidar, bir suç şebekesi haline gelmiş yapısıyla bu vahşeti en uç noktalara çıkarıyor. Her açıdan yoğun saldırı altında olan işçilerin yaşam hakkı, sadece bu faşist iktidarın ve devletin tüm maddi temelleriyle birlikte havaya uçurulmasıyla korunabilir. Sistemin yıkılması doğrudan yaşamı savunma

Barolar Ankara'ya Gidiyor

Avukatlar, Meclis Genel Kurulu'nda görüşülmeyle devam edilen "Çoklu baro" düzenlemesini Çağlayan Adliyesi Themis Heykeli alanında alkışlarla protesto ettiler.

Avukatlar cübbeleri ve "Özgür Savunma" maskeleri ile "Savunma Susmadı Susmayacak", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Kurtuluş Yok Tek Başında Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları atarak dakikalarca alkışlarla protesto ettiler.

Avukatlar bugün saat 14.00 ve 24.00'te İstanbul'un çeşitli yerlerinden kalkacak otobüslerle Ankara'ya gitmeyi planlıyor.

Aynı saatlerde Ankara'da Baro başkanları, Meclis Genel Kurulu'nda görüşülen "çoklu baro" tasarısına karşı Kuğulu Park'ta nöbete başladı. Başkanlar kısa sürede polis ablukasına alındı.

Polis, "valilik kararı" gerekçeyle parkı kapattı, gazetecilerin de görüntü almasını engelledi. Baro başkanları dışındaki herkes parktan çıkarıldı, hiçbir avukat parka alınmadı.

İzmir Barosu da Adliye binası önünde açıklama yaptı. Çok sayıda avukatın katıldığı açıklamada, "Sa-

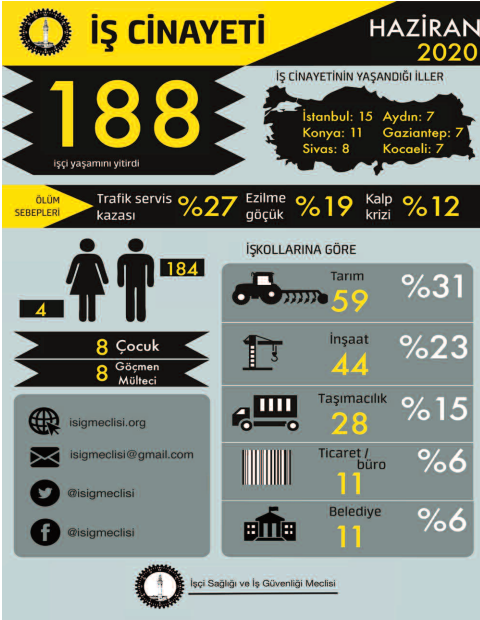

vunma Susturulamaz" ve "Baro Laik Eğitim İçin Var" dövizleri taşıdı, "Barolar Bizimdir Bölünemez" ve "Savunma Susmadı Susmayacak" sloganları atıldı.

İzmir Baro Başkan Yardımcı Özgür Yılmaz, tüm itirazlara rağmen teklifin komisyondan geçtiğini anımsatarak, "yangından mal kaçırır" gibi alelacele yasanın geçirilmeye çalışıldığına değindi. Baroların susturulmak ve işlevsiz bırakılmak istendiğini söyleyen Yılmaz, "Baroların sesi yurttaşların sesi ve özgürlüğü, insan haklarının sesi, tek adam rejimine karşı demokrasinin sesi, barolar üstünlerin hukukuna karşı hukukun üstünlüğünün sesi ve barolar polis devletine karşı hukuk devletinin sesi" dedi.

İzmirli avukatlar da saat 15.00'te ve 22.00'de araçlarla Ankara'ya hareket edeceklerini duyurdu.

“Direniş Ve Dayanışma Yaşatır”

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, Haziran ayı raporunu açıkladı ve en az 188 işçinin iş cinayetinde hayatını yitirdiğini söyledi.

“İş Cinayetlerine, İşsizliğe, Açlığa ve Salgına Karşı: Direniş ve Dayanışma Yaşatır!...” denilerek paylaşılan raporda Büyük Coşkunlar Havai Fişek fabrikasında 7 işçinin hayatını kaybettiği, 128 işçinin yaralandığı hatırlatılarak, Coşkunlar firmasının bir aile şirketi olduğu ve birden fazla benzer isimli şirketleri bulunduğu belirtildi. Bu şirketlerde son 13 yılda 8 patlama yaşandığı, 5 işçi hayatını kaybederken, yaklaşık 100 işçinin de yaralandığı söylendi.

İSİG Meclisi'nin raporuna göre geçtiğimiz yıllarda fabrikada inceleme yapan uzmanların bilgilerine göre “işletme binaları patlayıcı bir maddenin üretildiği bir fabrikadan çok tavuk çiftliğini andıran binalardan oluşmakta.” Hemen her yönden ciddi eksiklikler barındıran fabrikanın bu zamana kadar nasıl faaliyette olduğunun ise devlet ve sermaye örgütleriyle ilişkisinden anlaşılabilir olduğu söylendi, MÜSİAD'ın yemeğine atıf yapıldı.

Daha önceki yıllarda fabrikada inceleme yapmaya giden uzmanların hemen her yönden ciddi eksiklikler görmesine rağmen faaliyetlerini sürdürebilmesinin bu ilişkiler nedeniyle mümkün olduğu ortaya kondu.

Bunun dışında Türkiye’de Haziran ayında en az 188 işçi iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi... 2020 yılının ilk yarısında iş cinayetlerinde en az 934 işçinin iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiği ortaya çıkıyor.

Ölenlerin 4’ü kadın işçi, 184’ü erkek işçi. Ve tarım işkolunda 8 çocuk işçi can verdi. Ölenlerin yaş ortalamasına baktığımızda, 51 yaş ve üstünde çalışırken ölen 57 emekçi var. 8 de göçmen/mülteci işçi... En fazla ölüm nedenleri sırasıyla trafik/servis kazası, ezilme/göçük, kalp krizi, yüksekten düşme, şiddet, Covid-19 ve elektrik çarpması olarak kayıtlara geçti.

Açlıktan Ölüm Koronavirüsten Ölümü Geçebilir

Koronavirüsün yayılmasına karşı alınan önlemler nedeniyle açlıktan ölen insanların sayısı, uzmanlara göre Covid-19 hastalığından ölenlerin sayısını geçebilir.

İngiltere merkezli uluslararası yardım kuruluşu Oxfam, önlemler nedeniyle ekinlerin tarlada kaldığını, gıda dağıtım zincirinin hasar gördüğünü ve yoksul ülkelere gönderilen paranın azaldığını açıkladı.

Oxfam, yoksul ülkelerin yanı sıra Güney Afrika, Hindistan ve Brezilya gibi orta gelirli ülkelerin de salgından olumsuz etkilendiğini duyurdu.

Bu ülkelerde binlerce kişi sokağa çıkma kısıtlamaları nedeniyle işlerinden oldu.

Resmi sayılara göre dünya çapında koronavirüs nedeniyle hayatını kaybedenlerin sayısı 500 bini aştı.

Daha önce de aralarında Dünya Sağlık Örgütü'nün de bulunduğu çok sayıda uluslararası kuruluş, yoksul ülkelere, özellikle de Latin Amerika, Afrika ve Hindistan'a dikkat çekmişti.

Bu bölgelerde sağlık sistemi

kapasitesinin dolabileceğini belirten uzmanlar, zengin ülkelerin daha fazla dayanışma göstermesi ve ihtiyaç duyan ülkelere solunum cihazından koruyucu ekipmana kadar sağlık malzemelerini temin etmelerini tavsiye etmişti.

Oxfam, halihazırda açlığın yaygın olduğu Afganistan, Suriye ve Güney Sudan'ın bu dönem açlıktan en çok etkilenebilecek ülkeler olduğunu duyurdu.

Oxfam'ın hazırladığı Açlık Virüsü adlı raporda dünya genelinde 122 milyon kişinin açlık sı-

nırına gelebileceğini belirtti.

Koronavirüs ölümlerinin Nisan ayında zirveye ulaştığı dönemde günde 2 bin kişinin öldüğünü hatırlatan Oxfam, koronavirüs önlemlerinden kaynaklanan açlığın günde 12 bin kişiyi öldürebileceğini vurguladı.

Oxfam hükümetlere "Açlık zincirini kırmak için hükümetlerin, küçük üreticilerin ve işçilerin yaşayabilecekleri bir ücret kazandığı, daha adil ve sürdürülebilir gıda sistemleri kurulması lazım" tavsiyesinde bulundu.

"Kıdem Tazminatı Son Kalemiz"

Kıdem tazminatının gasp edilmesine karşı "Greve gideriz" diyen Türk-İş eylemlerine devam ediyor.

Türk-İş Ege Bölge temsilciliği ve İzmir'de örgütlü sendika şubeleri kıdem tazminatının fona devredilmesine karşı basın açıklaması yaptı.

Kıbrıs Şehitler Caddesi'nde gerçekleştirilen basın açıklamasında Teksif İzmir Şube Başkanı Faruk Aksoy "Cumhurbaşkanı eğer işçileri düşündüğünü ifade ediyorsa, haklarımızı iyileştirmeye, işten atmaları engellemeye, sendikal örgütlülük önündeki engellerin kaldırılmaya, ücretlerimizi arttırmaya yönelik adımlar atsın. Örgütlü bulunduğumuz işyerlerindeki işçiler kıdem tazminatının fona devredilmesini istemiyor. İşçilerin böyle bir talebi varmış gibi gündemler yaratarak kendilerine kullanacakları bir kaynak yaratmaktan bir an önce vazgeçsinler" dedi.

Aksoy, işçilerin ve Türk-İş'in kıdem tazminatının gasp edilmek istenmesine karşı iş yerlerinden başlayan mücadelesini sokaklara yayacağını söyledi.

Türk-İş Ege Bölge Temsilcisi Süleyman Yıldırım ise "Farklı zamanlarda farklı isimlerle işçilerin alınteri olan kıdem tazminatına göz diyorlar. Bu gün yine tamamlayıcı emeklilik sistemi ile kıdem tazminatımızı gasp etmeye çalışıyorlar. Artık işçinin kaybedecek bir şeyi kalmadı. Kıdem tazminatı bizim son kalemiz ve asla elimizden almalarına müsaade etmeyeceğiz" diye konuştu.

Açıklamanın ardından çevrede "Kıdem Tazminatıma Dokunma" başlıklı bildiriler dağıtıldı.

Havai Fişekleri Taşırken Patlama

Sakarya Hendek'te 3 Temmuz günü patlama yaşanan Büyük Coşkunlar Havai Fişek Fabrikası'nda patlamayan malzemeleri imhaya götüren kamyonla bir patlama yaşandı.

Olay yerine gelen Sakarya Valisi Çetin Oktay Kaldırım, "Patlayıcıların intikalleri esnasında patlama meydana geldi. Patlamada 3 şehidimiz 6 yaralımız var" dedi. Daha sonra da ölenlerin asker olduğu açıklandı.

Olay, öğle saatlerinde, Adapazarı'nın Taşkırsığı mevkiinde meydana geldi. Coşkunlar'daki patlamada patlamayan havai fişekler ile diğer patlayıcılar, imha edilmek üzere belediyeye ait kamyonla taş ocağına getirildi. Ancak patlayıcılar boşaltılmak istenirken, kamyonla patlama oldu. Patlama sesi, kentin birçok noktasından duyulurken bölgeye ambulanslar sevk edildi.

Coşkunlar'daki atık malzemelerin taşınmasında yaşanan patlamada ölenlerin asker oluşu, taşınan malzemenin sadece havai fişek olmadığı, fabrikada farklı malzemeler de üretilmiş olabileceği soru işaretlerini yaratıyor.

Son Nefesi “Devrim” İdi

Niğde Ulukışla’da yiğit, devrimci komünist, proleter öncü Osman Karatop yoldaşın anması yapıldı.

Günler öncesinden yoldaşları bugüne hazırlanıyordu. Ayvaz Ana-mız Osman yoldaşına layık bir şekilde birinci yılı karşılamak istiyordu. Bunun için çok didindi emeğini döktü sofraya. “Osman yoldaşınız misafiri çok severdi; özellikle yoldaşları gelecek olsa neyi varsa dökerdi ortaya” diyerek anlatmaya başlıyordu. Misafirler gelecek diyerek yapılan temizlikler boyu bazen hüzünlü, ağlıyor, bazen şen kahkahalarla bir ömrü yan yana geçirdiği Köroğlu’nu anlatıyordu. Yalnızken bile yalnız hissetmedikleri yoldaş özelemleri ile geçirdikleri yılları, tutsaklığı ve bunun gibi aklına gelen birçok anıyı sıralayarak anlatıyordu.

Beklenen gün gelmiş, şehir dışından gelen genç yoldaşlarla mezarlığa varılmıştı. Ayvaz Ana mezar taşına yazılı ismine sevgi ve özlemlerle dokunuyor, toprağını düzeltiyordu. Yoldaşları elleriyle açtıkları toprağın bağına kırmızı gülleri ve çam ağaçları yerleştirerek, can suyunu verdiler. Her şey tamamdı. Sıra anma programına gelmişti. Saygı duruşuyla başladı yoldaşları, “Başlar yukarı işçi arkadaş / cesaretle yürü, faşizmin kapitalizmin üstüne üstüne / hayal kırıklığına umutsuzluğa asla kapılma / yürü / fabrikalar tarlalar, siyasi iktidar her şey emeğin olacak şiarıyla yürü / burjuvazinin burçlarına dikene dek şanlı kızıl bayrağı...”

Yoldaşı anlatan yazılar, şiirlerle devam eden etkinlik boyunca Ayvaz Ana bir kez gözünü ayırmadı Köroğlu’ndan...

Devrim davasına gençlikte atırdı insan, ama bir ömrü komünist yaşamak, işkencelerden başı dik çıkmak, yolundan ne olursa olsun dönmeden devrim davasına sadık bir öncü savaşçı olmak büyük bir fedakarlık ve özveri isterdi.

Yaşı kaç olursa olsun aşkla devrime bağlı olmanın adıydı Osman yoldaş... Onu ilk kez gören biri yaşlı olduğunu söylerdi belki; ama Osman yoldaş bir kez konuşmaya başladığında gözleri bir kor gibi yanar ve gençlik ateşiyle yakardı yürekleri. Devrim dedikçe harlanırdı sınıf kini, nerede olursa olsun celladın yüzüne tükürürdü. Dostuna yoldaşına ise Adana’nın pamuk tarlaları gibi yumuşacıktı omzu. Kozanlıydı. Bir türkü Osman yoldaşa ağıt gibi sarar yürekleri; “Bize Kozanoğlu derler / Yiğit ölür şanı kalır”

“Devrimi görmeden ölürsem Ayvaz gözüm açık gider” diyordu: Ayvazı, onu en son gören bir yakınına sorar: “Osman hevalin gözleri açık mıydı”, “açıktı” der karşısındaki kişi...

Osman yoldaş, sen bütün ömrünü devrime verdin. Sona doğru yaklaşırken ve zorla nefes alırken dahi, “emek mahallesi yanıyor Ayvaz, İstanbul’da devrim olmuş senin haberin var mı” dediğini unutmayacağız ve nerede olursak olalım diş diş bu kavgada son nefesimizi senin gibi, “devrim” diyerek vereceğiz... Senden öğrendiklerimizle, bayrağımıza sarılacak ve yolunda yürüyeceğiz.

Sizlere çok şey borçluyuz yoldaş, yanına yine geleceğiz. O son gördüğün rüyayı getirecek ve “Devrimi yaptık yoldaş” diyeceğiz...

KÖKLERİNE KAVUŞMAK

KÖROĞLU

Denizlerden günümüze, tarihimizin yarım asrına Çukurova’da tanıklık etmiş yoldaşımız Osman Karatop’un kendi anlatımıyla yaşam öyküsü eşliğinde Proletarya Partisinin Tarihi...

Köklerine Kavuşmak!

*“Aynı yalınlıkta ölmek isterim,
kırdan bir çiçek gibi sakın gösterişsiz,
mum yerine yıldızlar parlasın üstümde,
yeryüzü uzansın altımda sessiz,
ben aydınlık ve özgürlük delisiyim,
varsın hainleri gizlesinler,
soğuk bir taş altında,
dürüstçe yaşadım ben,
karşılığında yüzüm,
doğan güneşe dönük öleceğim”*

“Köroğlu” Osman Karatop’un yaşamını kendi anlatımlarıyla web sitemizden okuyabilirsiniz